

Initiatives of Change - Sverige

- för moralisk och andlig förnyelse

Utsikt - Insikt

Juli 2007

Unga européer i

Aktion för Europa

En grupp unga européer kom till Sverige i slutet av maj och början av juni. Idén till besöket kom under en samling i Ukraina i höstas. Då samlades drygt 80 personer från 17 länder i Kiev under en vecka.

Gruppen vill bygga ett nätverk av unga européer och skapa dialog mellan generationerna i Öst- och Västeuropa. I linje med målsättningen för Initiatives of Change vill man bidra till 'positiva förändringar i Europa' så att det mångskiftande rika kulturella och andliga arvet som både förenar och skiljer Europas olika länder kan komma till sin fulla rätt och påverka framtiden.

Några deltagande svenskar tog ungdomarna på orden och den 27 maj anlände gruppen. Den bestod av tre från Ukraina, och en från vardera Ryssland, Lettland och Nederländerna.

Lena Kashkarova, Kostya Ploskyi och Anya Borzakovska hör hemma i Ukraina. Vika Yakubova är ukrainska men bor och arbetar i Ryssland. Ulla Ernstreite kommer från Lettland och Marielle Hoekstra från Nederländerna.

Under en vecka fick de bekanta sig med olika sidor av Sverige och ge sin egen övertygelse vidare till dem de mötte.

Utsikt-Insikt bad lettiskan **Ulla Ernstreite** att sammanfatta sina och gruppens intryck från sverige-besöket:

När vi anlände till Sverige anslöt sig en ny medlem till vår 'Aktion för Europa-familj' - Christer Lilliehöök. Under hela veckan var han vår chaufför, lagkamrat och ett verkligt exempel i stöd och omsorg.

En vecka är naturligtvis inte tillräckligt för att lära känna ett land, men vi försökte göra det bästa

möjliga av den korta tiden – med besök i Stockholm, Sigtuna, Marieborg, Linköping, Vadstena och Karlstad.

Våra vänner inom Initiatives of Change – Sverige gav oss rika möjligheter till kontakt med sina olika miljöer i olika städer och vi mötte studenter, lärare, kyrkoundom, frivilligarbetare inom olika organisationer, en riksdagsledamot, en präst från Pilgrimscentret och många andra fantastiska människor. Och vart vi än kom mötte vi ett varmt välkomnande av familjer och hem.

Men dagarna i Sverige var inte bara fulla av händelser utan också av känslor, tankar och upptäckter.

Efter ett besök på Pilgrimscentret i Vadstena sade en i vår grupp: 'Det

Invandrarcentret *Livstycket* i Stockholm gjorde stort intryck på den internationella gruppen av unga européer under deras Sverigebesök i slutet av maj.

► gjorde starkt intryck på mig hur människor söker sig fram längs andliga vägar i en värld som tycks vara så full av hektisk aktivitet.’

En annan av dessa var vad vi upplevde vid besöket hos *Livstykett*, ett centrum för invandrarkvinnor där man arbetar med textilier. Här tillverkade man olika slag av bagar och resväskor med mönster som tolkade dessa flyktingars och invandrarers liv. Att tvingas överge sitt eget land är aldrig lätt. Det kan ha inneburit att packa ner hela sitt liv i en liten väska när man söker efter ett nytt hem någonstans i världen.

En i vår grupp tillämpade sina intryck från *Livstykett* på ett personligt sätt.: ’Väskor spelar en stor roll i mitt liv’ sade Lena Kashkarova. ’Jag frågar mig själv hela tiden vad det är jag bär på i mitt liv. Vad finns där som jag kan ge vidare till andra, vad finns där som är överflödigt och vad är det som jag borde ha funnit men gått miste om och fortfarande behöver finna? Och då menar jag inte bara materiella saker utan också min livserfarenhet.’ ”

Gruppen fortsatte från Sverige till Norge och reste därifrån vidare till Holland. □

’Imamen och Pastorn’

- den nya filmen om ett försoningsarbete mellan muslimer och kristna i Nigeria, som under våren premiärvisades i FN (se Utsikt - Insikt februari 2007) är nu tillgänglig i Sverige på DVD. Engelskt tal och text.

Hänvändelse till
Initiatives of Change-Sverige

c/o Christer Lilliehöök
Storvretsvägen 43. 142 31 Skogås
christer.lilliehook@comhem.se

I Stockholm fick aktionsgruppen en inblick i svensk demokrati och parlamentsväsen när en riksdagsledamot visade dem runt riksdagen. ►

I Spånga besöktes också Spånga Blåband Center för asylsökande.

(Samtliga foton: Christer Lilliehöök)

I Karlstad stiftade de bekantskap med studenter och universitetslärare. ◀

I Värmland besökte de också Tage Erlander-museet i Ransäter.

På Marieborgs folkhögskola utanför Norrköping informerades de om skolans verksamhet av läraren för skolans internationella enhet, Fernando Carvalho. ►

I Vadstena mötte de svensk historia och svenskt trosliv. Besök skedde både på Pilgrimscentrum, dit människor kommer från hela världen, och som här på Sancta Birgittas klostermuseum. ◀

I Sigtuna tog dramalärare Nik Dahlström vid Sigtuna Humanistiska läroverk emot dem. ►

På alla orter togs ungdomarna också emot i många hem.

Slutet gott - allting gott? Det här var bara början. Aktion för Europa är ett långvarigt och långtgående initiativ i vilket den besökande gruppen siktar på att engagera många fler.

Tala sanning – men vems? Din eller min?’

Andrew Stallybrass, brittisk skribent och förläggare är gift i Schweiz och sedan många år bostad där. *Utsikt-Insikt* återger här en artikel han skrev för nätupplagan av tidskriften *For A Change* (www.forachange.net).

☝ Sanningen’ är en kvistig fråga. Vems sanning, din eller min? Men kanske det är lättare när det gäller motsatsen: lögnen och osanningar. Kanske är det så att sanning och lögn inte så mycket är en fråga om absoluta tillstånd som om ständig kamp. ’Människor snubblar ibland på sanningen men de flesta samlar ihop sig och skyndar vidare som om ingenting hade hänt’ sade Winston Churchill som aldrig led brist på träffande iakttagelser.

För tio år sen genomgick Schweiz, det fredliga land där jag bor, ett trauma. Det gällde andra världskrigets historia. Genom påtryckningar från i huvudsak media och även från utlandet fick en grupp historiker i uppdrag att med stöd av statliga medel göra en undersökning av ’vilande bankkonton’ som tillhört nazismens judiska offer. Undersökningen gällde också den schweiziska regeringens kompromisser och politik i samband därmed. Ganska nyligen framlade gruppen sina resultat och dess ordförande, historikern Jean-François Berger kunde med beklagande konstatera att den inte fått det gensvar man hade hoppats på. Den hade inte gett utslag i landets politik och allmänna inställning. Men han påminde oss också om att den grundliga och kritiska genomgången av det förflutna inte haft till syfte att fördela skulden bland våra föregångare. Den var snarare ett försök att klarlägga sanningen.

Sanningen har uppenbarligen många sidor, många facetter. Några äldre schweizare blev upprörda över undersökningens slutsatser och gjorde sig till åtlöje genom att säga att ingen som inte själv levt under en viss period hade någon rätt att yttra sig om den – vilket bokstavligt talat skulle innebära att de flesta nu levande aldrig skulle kunna säga någonting om andra världskriget eller om tidigare skeden i historien! Men dessa reaktioner ledde till att man upprättade ett audio-visuellt arkiv över den perioden som innehöll hundratals människors berättelser från den tiden. Det blev ett positivt resultat som framtida historiker kan få stor nytta av.

Det slår mig hur svårt det är för nationer att vilja ta itu med sitt eget förflutna och att vilja säga som det var. I våra demokratiska länder är vi stolta över våra friheter – till vilka yttrande- och pressfriheten hör – men där finns också ’historiens underliga svarta hål’. I en nyligen publicerad bok av Mohamed Sahnoun,

ordförande för Initiatives of Change International, *Wounded Memory* (ung. Sårigt minne / övers.) hittills utkommen endast på franska berörs ett sådant svart hål som man nu börjar tala om: kriget i Algeriet och Algeriets relationer till Frankrike. Spanien brottas med minnena från sitt inbördeskrig. Där är det barnen till glömda offer som går i spetsen för att finna de gömda massgravarna. Mellan Japan och Kina och mellan andra forna fiender under tidigare krig, i Turkiet och på så många andra håll är det förflutna fortfarande levande – och oftast förgiftat.

Det är alltid lättare att hitta andra nationers ’svarta hål’ än våra egna. Jag har nyligen läst flera – för mig – smärtsamma böcker om historien. En av dem handlade om kampen för att göra slut på slavhandeln över Atlanten. Det är en fantastisk historia om hur tusentals vanliga och inte så vanliga människor mobiliserades för att få ett slut på denna oerhörda orättvisa. Men kanske vi inte ska förlora de stora orättvisor ur sikte som också idag präglar Afrika

Ta Kenya och läs Caroline Elkans *Britain’s Gulag – the brutal end of the Empire* (Englands Gulag - imperiets brutala slut), och David Andersons *Histories of the Hanged – the dirty war in Kenya and the end of Empire* (Historier om de hängda – det smutsiga kriget i Kenya och slutet på imperiet). Skam till sägandes har jag i mitt undermedvetna varit klar på att England farit illa fram här och där, men vi var i alla fall inte så hemska som fransmännen! Efter att ha läst dessa böcker är jag inte längre så säker. Men det är förresten inte en fråga om att fördela skulden genom olika böcker utan om att säga som det är.

Hur kan vi hjälpa varandra att vilja sanningen? Hur kan vi bygga det förtroende som ger näring åt den jord där sanningen kan växa? Det är sådana frågor som ligger bakom många av de initiativ som vuxit fram genom Initiatives of Change ända från dess begynnelse. Till dem hör *Hope in the Cities* (Hopp i städerna) i Amerika och England och Initiative-Dialogue i Frankrike... Det är en viktig tråd i dialogen och den Allians mellan Civilisationerna som FN vill främja. ”Ni skall lära känna sanningen och sanningen skall göra er fria”, står det i bibeln. Att säga som det är, med kärlek, så gott vi förmår, är ett steg på vägen mot helandet av såriga minnen.

(övers. F.H.Wetterfors)

Halvsvensk australier - bor i Moldavien

Erik Parsons är född i Australien men har genom sin mamma också rötter i Sverige. Hans fru Cristina hör hemma i Moldavien. Han arbetar med media-produktion, särskilt grafisk design med Initiatives of Change och är en entusiastisk musiker.

Det har sina fördelar att vara exotisk. Då intresserar sig folk mera för en och vad man tycker och tänker. Och eftersom jag har mina bestämda meningar, så trivs jag med det.

- Du och din fru, bor ni här i Chisinau? – Ja
- Aha, du kommer från Australien, inte Austria (Österrike)! – Javisst
- Men din mamma är svenska? – Mmm
- När tänker ni lämna Moldavien? – Vi tänker faktiskt stanna här.
- Jaså, verkligen?? (Underförstått: Varför i all världen kan ni vilja bo här?)

Erik och Cristina Parsons

Männskor blir ofta förvånade över att Cristina och jag vill bo i Molda-

vien, Europas fattigaste land. Och man kan förstå dem. Efter Sovjets sammanbrott har hundratusentals lämnat landet för 'grönare ängar' i Ryssland, Italien, Grekland, Spanien och Turkiet. När t o m en läkare tjänar mindre än 100 dollars i månaden och den årliga inflationen och låneräntorna ligger på över 10% och utlandets investeringar är små, vem kan då klandra dem som försöker försörja sig och sina familjer någon annanstans?

Det medför naturligtvis utmaningar för mig att leva här särskilt som jag måste lära mig två nya, krångliga språk. Tyvärr (både för moldavierna och för mig) är det inte här i Moldavien som i Sverige att många talar och förstår engelska. Här i huvudstaden talar 2/3 modersmålet (d v s rumänska). Men efter att i decennier ha tillhört Sovjetunionen är det många som fortfarande bara förstår ryska.

Och ändå är det mycket intressantare att bo här än i Australien där allt går sin gilla gång. För den f d sovjetrepubliken Moldavien med 4 miljoner människor är det en kamp att stå på egna ben... en verkligt dramatisk kamp.

Å ena sidan håller landet på att hämta sig från 90-talets inbördeskrig; en del av landet som kallas 'Transnistria' kontrolleras av ryska 'fredstrupper'; här finns få stabila industrier (importen är dubbelt så stor som exporten); korruptionen accepteras på alla livets områden och på alla nivåer; ekonomin och det kulturella livet har svängt 180 grader från ett tillgångstänkande till ett efterfråganstänkande, och

Moldavien i Europa ....

...och bland sina närmaste grannar

Huvudstaden Chisinau där pilarna möts

man lever bakom nerdragna gardiner.

Men å andra sidan finns här massor av äkta mänsklig värme, gästfrihet och musikalitet; jättegod organiska grönsaker, valnötter och viner i världsklass, duktiga och oerhört kreativa människor – och en underbar landsbygd.

Den senare bilden av Moldavien kommer att triumfera – *men* det kommer att ta tid.

Folk höjer på ögonbrynen när vi berättar för dem att Moldavien påminner om Sverige för 100 år sen – och att det finns goda skäl att hoppas! Nyckeln kommer att vara om en känsla av tillförsikt kan växa sig stark i landet. Så för att börja nånstans har vi lämnat fönstren öppna för insyn med fråndragna gardiner...

Erik Parsons

Ansvariga för redigering och osignerade artiklar i detta nummer:
Alison Wetterfors, Finn Harald Wetterfors, <fh.wetterfors@frambygard.com>

Initiatives of Change - Sverige - för moralisk och andlig förnyelse

(tidigare Moralisk upprustning) är en självständig del av ett internationellt nätverk av människor som omspannar alla kontinenter för att främja nationell och internationell förändring, från individen till landet, från det lokala till det globala.

Det utgår från vars och ens vilja att göra den insikt man nått om Gud och absoluta moraliska normer som ärlighet, renhet, osjälviskhet och kärlek centrala. Initiatives of Change är öppet för var och en som oavsett nation, kultur, religion och etnisk tillhörighet vill engagera sig på den grundvalen.

Bidrag till *Utsikt - Insikt*

liksom till insatsen för Initiatives of Change i Sverige och utomlands
tas tacksamt emot per **pg. 90 06 64 -4**
V.g ange syftet med bidraget på talongen

Initiatives of Change - Sverige
Skäftebacken 40 nb.
163 67 SPÅNGA